

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הר"ג דניאל זר שליט"א

א' אב תשפ"א • גליון 166 • פרשת מטות מסעי

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
21:14	20:28	19:28	
21:18	20:30	19:25	ירושלים
21:16	20:28	19:29	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

ארץ ישראל

אחת הסגולות הטמונות בארצנו הקדושה, שהוזכרו בחז"ל, בכתובות דף ק"א, היא העובדה שהמתגוררים בארץ ישראל נקיים מחטאים, נשמתם זכה, נפשם טהורה. כלומר - יש משהו באווירה הקדושה האופפת את הארץ הייחודית הזו, יש מרכיב ייחודי בחמץ שנושמים על פני האדמה בארץ ישראל, שעוטף ומגן, שומר ומבטיח מכל חטא, מרחיק את היצר מעימונו, ושומר עלינו זכים וטהורים.

רגע, ישתומם כל קורא, היתכן?! הלא לדאבון הלב, לא פעם אנו חשים בלתי מוגנים, דבריו של היצר עושים את דרכם לליבנו... לא פעם אנו עשויים להיכשל, עלולים לטעות, קורה לנו שאנו נופלים במוקשיו של היצר האימתני. היכן נעלמה אותה הגנה? האם התנדפה לה אותה שמירה? הרי בימים אלה אנו מבכים על הגלות, ואנו אומרים במוסף המועדים 'ומפני חטאינו גלינו מארצנו', כיצד חטאנו אם היינו בארצנו, כיצד קרה שטעינו אם שהינו בחממה השמורה והמוגנת ששמה ארץ ישראל!?

את הביאור לכך, מגלה בעל ה'פני יהושע' זצ"ל, כשהוא מתאר את שני סוגי המגורים בין כתלי ארץ ישראל. יש מי שגר בארץ ישראל, והוא חש בכל רגע כי הוא בארמון המלוכה, בארץ המובחרת של בורא עולם. יהודי שחש ומרגיש ומעריך את העובדה כי הוא נמצא בארצו המובחרת והמועדפת של ה' - שמור ומוגן מכל חטא ועוון, כי הוא מרגיש בכל עת בחצר בית המלך, וזה לא מקום לחטוא בן. ואם חלילה נכשל וטעה בחטא - ישוב בתשובה מיד, כי הארץ ואוירתה הקדושה יגרמו ללבו להרהר בתשובה...

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה והמוסדות

בית של קדושה

כשיש קדושה וצניעות יש השראת שכונה בבית

ונעימים. אתה נוסע באוטובוס שתום את האף, יאמרו שאתה משוגע? כבר אמרו חז"ל בעדיות, מוטב שיקרא אדם שוטה כל ימיו, ואל יהיה רשע שעה אחת לפני ה'. וכבר דרשו חסידים את המשנה: דע - מה למעלה ממך! תסתכל מה אומרים עליך בשמים! מה מדברים עליך בשמים, כמה מרוצים ממך שם, אל תחשוב מה אומרים עלי בשר ודם רימה ותולעה, אלא מה למעלה אומרים עליך, רק זה מעניין. מה אומרים עליך אנשים שהיום כאן ומחר בקבר? זה לא מעניין! ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלים איתו (משלי טז) הקב"ה יתן חינוך בעיני אחרים, כמו שנתן חן ליוסף הצדיק.

והחשוב ביותר משבעת הקנים - זה העיניים. אם העיניים קדושות כל הגוף קדוש וטהור. אין היצר הרע נכנס באדם אלא דרך העיניים. עיניים רואות לב חומד, אין העיניים רואות אין ללב מה לחמוד. מי שהעיניים שלו שמורות, הוא כמו "רב בריח" וחומה בצורה נגד יצר הרע, ליצר אין גישה אליו, כלי ההגנה היקר ביותר של האדם זה העיניים.

וכפי שאמר האר"י הקדוש, אילו היה יודע כמה קריצה, קריצה! לעבירה פוגמת בעולמות העליונים, לא היה זז מפחד כל חייו! אדם חושב מה בכך, זה כי הוא לא יודע את מעלתו ואת הכוח שיש לו בדיבור במעשה ובמחשבה. לנשיא ארה"ב יש מזוודה ובה כפתור שיכול להרוס מדינה שלמה, גם לאדם יש כפתור כזה, כל עבירה הורסת עולמות עליונים גבוהים ונישאים. ולהפך - מצוה בונה עולמות אין ספור, מתקנת וממתיקה דינים, וממלאה את העולם בקדושה.

והתנאים והצדיקים הפליגו במעלת שמירת העיניים. ומספרים חז"ל על רבי מתיא בן חרש (ילקוט בר' מט קסא): והיה זיו פניו דומה לחמה וקלסתר פניו דומה למלאכי השרת שמימיו לא נשא עיניו לאשה בעולם. וכשהשטן התגרה בו אמר מתירא אני שמא יתגבר עלי יצר הרע ויחטיאני מה עשה אותו צדיק קרא לאותו תלמיד שהיה משרת לפניו א"ל לך והבא לי אש ומסמר הביא לו מסמרין ונתנם בעיניו כיון שראה השטן כך נזדעזע ונפל לאחוריו. והמקובלים מאריכים במעלת העיניים ושורשם בעליונים, כיהלומים של מלאיארדי קראט, אשר גבוה מעל גבוה ישכנו, כנגד קדש הקדשים שבבית המקדש, והפגום בהם כמכניס תועבה לקודש הקדשים. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

פרשת השבוע אנחנו למדים, על מלחמת מצוה במדין, לקחת נקמת ה' על דבר בלעם. בלעם היה יודע דעת עליון, וחכמים המה להרע השתמש בחכמתו זו כדי להכעיס את הקב"ה, ותהי המגפה בעדת ה', ומתו עשרים וארבע אלף מישראל! קדושים תהיו כי קדוש אני, אומר הקב"ה, מה אני קדוש אף משרתי קדושים! כדי להתחבר לבורא העולם, כדי להיות קשור להשם יתברך חייבים קדושה וטהרה! קדושים תהיו כי קדוש אני! מי שמתעסק בתועבה הוא מנותק מהקב"ה. בית שיש בו סרטי תועבה, הבורא עולם אינו נכנס לבית כזה, השכינה אינה שורה שם. ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמוהו!

ככה זה בבית, בית יהודי זה בית שיש בו קדושה, שנשמרת בו הצניעות. וככה זה במחנה הצבא, הקב"ה משרה שכונתו בתוך עם ישראל, משפחת הראובני השמעוני, הקב"ה משתף שמו ית' עם עם ישראל. אבל במה דברים אמורים כשיש קדושה, כשיש צניעות! (דברים פרק כג) כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע.. כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריו: הקב"ה נמצא במחנות החיילים, ה' מסתובב בצבא, מתהלך כדי להציל את החיילים, ומצוה שלא תהיה שם פריצות, ואם יש פריצות הוא עוזב אותם! כש שחמור שבת, וכמה שחביבה מצות תפילין, אבל זה לא גורם סילוק פריצות - גורם סילוק שכונה! הקב"ה כביכול לא יכול להיות שם, "ושב מאחריו". הקב"ה לא יכול להיות במקום של פריצות.

עוד כתיב "והייתם לי קדושים" "אם אתם קדושים אתם שלי ואם לאו אתם של נבוכדנצר וחבריו". אתם כמו כל הגויים, אתם לא שייכים אלי, מה ההבדל בינכם לכל הגויים? כל ההבדל בין עם ישראל לגויים זה בבירתן שחתמת בבשרנו, שלעם ישראל יש קדושה וטהרה. ואנחנו רואים את אחינו הרחוקים, אין הס"א מרקדת שם, הכל מטונף ובזוי, כשאין קדושה וטהרה, כשיש תועבה, אין הבדל ביננו לבין הגויים. אתה שייך לנבוכדנצר וחבריו, לא שייך לבו"ע!

ואומר רבי נתן מברסלב זיע"א, אדם צריך להיות כמו המנורה הטהורה של בית המקדש, עם שבעה קנים טהורים, שתי עינים שתי אוזנים שני נחירי האף והפה. העינים יהיו קדושות מלראות רע, האוזניים מלשמוע דברים רעים מגויים, והפה מוציא מפיו רק דברים טובים

ההקדשה השבועית

לירושלמי
לחיפה
לירושלים
לחיפה

הצנים הם אנום לתקיים
אלפי טלמי צאנז המרשד
להצלחתכם אז לעיני קדושת
התקשרו עכשיו: 05-04-203-01-01

לירושלמי
לחיפה
לירושלים
לחיפה

לירושלמי יידן חיה בת הדס יוסי בן הלן צורי בן רחל דייה בת חוה
לחיפה בנימין בן חסיה אילון בן חוה ססיר בת עליזה לילך בת עליזה
לירושלים אסף בן חיה רושי בן דינה אלעד בן ענה אילון בן ירדנה
לחיפה שלמה בן ג'ון סגילית בת חנה שמואל בן יילנה יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

מילים ששינו חיים

ר' יעקב מצמץ בעיניו, התאמץ להיזכר, ומבלי משים נפלטו מפיו המילים: 'אבל זה לא היית אתה, זה היה בחור אחר, מגודל שיער, נראה אחרת לחלוטין...'

'כן כן', - פרץ האברך בבכי, 'זה הייתי אני! שנים אני מחפש אחריו, מבקש להודות לך על שפקחת את עיניי, על שבזכותך גיליתי את בורא עולם. לא אשכח את מילותיך על כך שבורא עולם מצפה לתפילתי, ושכלל יהודי יש נשמה גבוהה, גם לי! באותו יום ניעור בי הניצוץ, ומאז - התקדמתי צעד בצעד, עד שהפכתי ליהודי שומר תורה ומצוות. 14 שנה חלפו מאז, וכיום אני שוקד על התורה, וחזיתי שביתי יהיה בית של תורה ויראת שמים!'

סיפור נפלא זה, סיפר אחיו של ר' יעקב, 'בדלחט' המשפיע הגה"ח רבי אהרן טויסיג שליט"א, וללמדנו בא:

לעולם לא נוכל לדעת מה נחולל בכוחה של מילה טובה. לפעמים, ביטוי חם, יחס אוהד, מילה במקום הנכון, טפיחה על השכם, עשויים לחתום חותמת נצחית בנפשו של אדם, עשויים להביאו לחולל מהפכים אישיים אדירים. סביב כולנו מסתובבים אנשים, מצפים ומייחלים למילה טובה, ולעולם לא נדע מה נחולל ולהיכן נוביל את מי שישמע אותה מאיתנו...

הבה נאמץ את המילים הטובות, לפזרן בלי לחשוב, לא להתקמץ בהן. להחמיא, לתת מילות תודה והערכה, אפילו לומר 'בוקר טוב' מחוייך. זה מחיה אנשים, בכירים כפשוטים, צעירים כמבוגרים, בני נוער כקשישים. כל אחד זקוק למילה טובה, גם הנהג, גם המוכר, גם המלמד, גם החברותא, ולבטח - ילדינו ובני משפחתנו... הבה ניתן מילים טובות, כמה שיותר, בהערכה כנה, מתוך רצון לקרב לבבות. מילה טובה בונה עולמות!

מה בלחש ומה בקול, ותזכה להתפלל! הלא לבטח ידעת כי אבא שבשמים מצפה לתפילות של בני ישראל, ובכללם - לתפילה שלך, הוא מייחל מתי יזכה לשומעה!'

'לא נראה שהוא יזכה לך היום... - התעקש הנער, 'כבוד הרב, אני לא דתי. גם אם תלמד אותי להתפלל - אני לא ראויה להתפלל. לא מתאים לי...'

'מה?!' - נחרד ר' יעקב, 'וכי מה חשבת, שאין לך נשמה יהודית גבוהה ועילאית? אם אתה יהודי יש לך לב חם, ואבא שבשמים מחכה לך, מצפה לתפילתך. לא משנה מה מצבך כעת, אבא שבשמים ממתין לתפילתך, מייחל לך בכל לב. אנא, אל תאכזב אותו ואותי, בוא נתפלל יחדיו...'

לנוכח המילים החמות, נמס לבו של הבחור, והוא הצטרף לתפילה - לראשונה בחייו. הוא אמר את המילים במבוכת מה, ועמד על מקומו לאורך כל חזרת הש"ץ. לאחר מכן נפרד מר' יעקב לשלום, ואיש מהם לא ידע כי הם עתידים לשוב ולהיפגש...

חלפו שנים רבות. ר' יעקב הספיק לעבור דירה לירושלים, זקנו הלבין קמעא, ובאחד הימים הגיע לחנות בשכונת גאולה בירושלים. לצידו, בחנות, עמד אברך עבדקן, אצילות ויראת שמים חופפות אותו. האיש, שלצידו עמדו כמה ילדים חייכנים שזוך יהודי נסוך על פניהם, החל לבחון את ר' יעקב בשבע עיניים, עוקב אחר הילוכו, תנועותיו, דיבורו...

לפתע, ניגש האברך אל ר' יעקב, ושאל אותו: 'אתה מכיר אותי?' כשר' יעקב השיבו בשלילה, שב הלה ושאל: 'האם גרת פעם בבאר שבע?'

'אכן כן, השיב ר' יעקב. ו...?' לנוכח תשובתו, פרצו מעיני האברך דמעות נרגשות: 'האם יתכן שפעם היית צריך מניין, ומשלא מצאת - פנית אליי והכנסת אותי לבית הכנסת, והדרכת אותי בתפילה לראשונה בחיי?!'

שעה שקיטה ורגועה, צהרי היום, בבאר שבע הסואנת. הרה"ח ר' יעקב טויסיג זצ"ל, שהתגורר באותה עת בעיר, ביקש להיכנס לבית הכנסת ולהתפלל תפילת מנחה, וביום הזה - ביקש לעבור לפני התיבה, שכן זהו יום היארצייט לאביו. הוא מגיע לבית הכנסת בשעה היעודה לתפילת מנחה, ומגלה כי התקבצו בו יחד עמו בסך הכל 9 אנשים. דקות ארוכות חולפות, העשירי ממאן לבוא, והשעה מתחילה להיות מאוחרת...

בלית ברירה יצא אל הרחוב, בחפשו אחר עשירי למניין. לא הרבה אנשים עברו ברחוב באותה שעה, והמעט שכן - נראו כעסוקים מדי, או צעדו בלוויית בני משפחותיהם. לפתע חלף על פניו בחור בעל שיער מגודל, ור' יעקב פנה אליו בחיוך והציע לו להצטרף ולהשלים מניין לתפילה.

'מניין?!' - נעץ בו הנער מבט מבולבל, 'מה זה?!'

'אוהו, השיב ר' יעקב, 'הנה, כבר זכית היום. אלמדך מהו מניין. מניין, זה כשעשרה יהודים מתקבצים יחדיו לתפילה. יש חלקים מיוחדים בתפילה שאינם נאמרים אלא בנוכחות עשרה יהודים, ויש מצוה להתפלל במניין, כלומר - בנוכחות עשרה יהודים. יש לי תשעה בפנים, בבית הכנסת. אני מחפש את העשירי. הרי אתה יהודי בעל לב חם, אתה נראה לי מתאים!'

'ולי נראה, צחק הנער, 'שאיך אמרת - מניין, זה מתחרז עם אינני מעוניין. ובכן. אינני מעוניין!'

'יפה אמרת!' - החמיא ר' יעקב. 'אכן כן, אלא שהמילה מניין מתחרזת להפליא גם עם צמד המילים אני מעוניין! - בוא ותצטרף, זה גם יום היארצייט של אבי, אני זקוק למניין כדי לומר קדיש לעילוי נשמתו. - ניסה לפרוט על מיתרי הרגש...'

הנער משך בכתפיו, וגילה כי הוא כלל לא יודע להתפלל. 'זו הבעיה?' - שאל ר' יעקב, 'וכי נראה לך שאני נולדתי כיודע להתפלל? - הרי אותי לימדו, אלמד אפוא גם אותך. תעמוד על ידי, אראה לך מה אומרים ומתן,

"וואו קרב לשכן המתלונן ואמר לו בחום: האמת שאני מבין אותך..."

הלכות תפירה בשבת

האם מותר למתוח חוט של תפר שנתרופף? האם מותר לתחוב סיכת בטחון בבגד?

א. התופר שתי תפירות בשבת-חייב (כלומר הכנסת המחט עם החוט והוצאתם פעמיים), והוא שקשר ראשי החוט מכאן ומכאן כדי שתתקיים התפירה ולא תשמט. ואם תפר יותר משתי תפירות אפילו שלא קשר חייב, שהרי מתקיימת התפירה.

ב. אסור למתוח חוטו של תפר שנתרופף כדי להדק את התפר. ויש אומרים שאסור גם למתוח את החוט המחבר את הכפתור לבגד כשנתרופף.

ג. שרוך המושחל בקצה כובע של מעיל גשם, מותר למתוח או להרפותו בשבת, אף על פי שבמתחתו מתכווץ הכובע ומתהדק סביב לראש, ובהרפייתו נפתח הכוויץ וההידוק, שהואיל וסופו לפשוט את הכובע ולהרפות את ההידוק אין כאן תפירה המתקיימת, וגם אין כאן דמיון לתפירה כלל, כיון שיש נקב מיוחד בקצה הכובע שבו מושחל החוט.

ד. אסור להסיר כפתור מן הבגד אפילו אם נתרופף החוט המחברו, וכן אסור להסיר את חוטי התפירה שנשארו אחרי נשירת הכפתור.

ה. מותר לתחוב סיכת בטחון בבגד לכל מטרה נחוצה, כגון להחזיק את הבגד במקום כפתור שנפל או לאחות קרע שבבגד, ומעיקר הדין מותר לתחוב אפילו שלש תחיבות. והמחמיר שלא לתחוב כי אם שתי תחיבות תבוא עליו ברכה.

ו. אסור לתת נוצות בכר ובכסת-אם הנוצות לא היו באותו הכר והכסת, אבל נוצות שנפלו מן הכר והכסת- מותר להחזירן לאותו כר וכסת, אבל יזהר שלא יתפור. וצריך ליזהר שלא להניח בגדים בתוך הכיס כדי שיהיה כמו כר לשכב עליו.

ז. יש אומרים שמותר לחבר בשבת פרווה של צמר במעיל גשם על ידי רוכסן, ואין בזה חשש של תופה. ויש חולקים ואומרים שאסור לחבר בשבת על ידי רוכסן. וכיון שיש בזה מחלוקת, לכן עדיף יותר לחבר את הפרווה מערב שבת, ורק אם שכח מערב שבת לחבר, ומזג האוויר נשתנה בשבת יש לסמוך על המתירים ולחבר בשבת.

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

ביקורת- על המעשים בלבד!

אחד הסיכונים הגדולים הכרוכים במתיחת ביקורת-אם לא הגדול שבהם- הוא, כשנשוא הביקורת מרגיש שאנו לא מקבלים, או אף דוחים אותו, ברמה האישיותית. דחיה אישית מתקבלת אצל אדם כהכרות מלחמה וערעור על עצם ה"אני"; פסילה מוחלטת של דעתו ומחשבתו. וכאשר אנשים מותקפים אישית, זה מקומם אותם.

אם מישהו יעיר לנו שהמעיל נקרע או שיש לנו כתם אבק גדול על גב הבגד, לא נרגיש רע עם זה, ואף נודה לו בפה מלא על הערתו. ואילו כאשר מישהו יעיר לנו שאנו "מלוכלכים" ומבולגנים, הרי שביקורת כזו כבר לא תקבל כל כך בברכה, שכן בביקורת זו אנו חשים שמתקיפים אותנו אישית, והמבקר אינו מתייחס אך ורק למעשינו.

נקודה זו תסייע לנו להבין מה קורה בויכוח בין שני אנשים, ברגע שהויכוח עובר לפסים אישיים, כשכל צד מערער על עצם הלגיטימציה של מי שחושב אחרת ממנו. כולנו מכירים את תמונת הויכוח העקר הזה כשדו השיח מתלהט ולהבותיו עולות עד לב השמים, כאשר כל צד מתחפר בעמדתו בצורה עקשנית ואינו מוכן לזוז ממנה במילימטר.

כשהייתי צעיר, מאוד אהבתי להתפלמס (להתווכח) ולנהל ויכוחים. האמת, אודה ולא אבוש, שהשקעתי די הרבה מחשבה כדי להתמחות בכך. שמתי לב לדבר מעניין: ברגע שאחד הצדדים בויכוח התבטא: "אתה לא נורמלי אם אתה חושב כך", או משהו בסגנון דומה, הויכוח הפסיק להיות ענייני והפך להיות אישי. כל צד החל לנסות להוכיח שדוקא הוא ה"נורמלי"- והשני לא. מרגע זה ואילך, חבל על הזמן שמבזבזים בהבאת ראיות, חותכות כל שיהיו, ובנסיון לשכנע, כיון שאיך יכול אחד הצדדים להודות על האמת- בלי שזה יתפרש כהודאה בהיותו "לא נורמלי"?! מסיבה זו, דרך אגב, רצוי להימנע מלנהל ויכוחים על חוגים וחצרות: במרבית המקרים זה אינו ויכוח ענייני מתוך רצון לעמוד על האמת, אלא כל אחד מתבצר בעמדת החוג שלו, ורק מעוניין לנגח את העמדה הנגדית. לויכוח בסגנון כזה אין שום סיכוי (מלבד כשהמטרה המוצהרת היא, לפגוע ולהביך את הזולת...).

זהו בעצם הסוד של מתיחת ביקורת. מי שרוצה לבקר בצורה לא פוגענית, ישתדל להתייחס תמיד אך ורק למעשים, ובשום פנים ואופן לא לחרוג ולחדור לתחום אישיותו של האדם. הביקורת הממוקדת על מעשים, ככל שתצליח להיות מרוחקת ונבדלת מכל נימה מבקרת על האדם אישית, באותה מידה היא תהיה נסבלת ואף מקובלת. לעומת זאת, ככל שנתקרב יותר בדברי הביקורת שלנו לתחום האישי, רבים הסיכויים שניתקל בסירוב הצד השני לקבל את הדברים. המבוקר, אף ינסה לפתוח במלחמה של ממש מתוך רצון-מובן-לגונן על עצמו.

אם אחד הקוראים עוד זקוק להוכחה, יחשוב נא למשל, על התוצאה של הערה שהוא ישמיע באוזני מי ששפך מעט מהקפה שלו על השלחן, בנוסח: "בבקשה ממך, הבא נא סמרטוט לנגב את השלחן" (התייחסות עניינית לנעשה), לעומת התגובה שהוא יעורר בהעירו: "אתה לא יכול לשתות כמו בן אדם בלי לשפוף?! (התקפה אישית, לא על המעשה). אינני מציע לאדם נשוי, למשל, להגיב כך..."

אפשר היה, ואולי אף רצוי היה, להאריך יותר בנקודה חשובה זו שנוגעת לכל תחומי החיים, אבל אחר שעניינו כאן הוא נושא החינוך, העליתי נקודה חשובה זו כדי שנבין עד כמה חיוני להקפיד במשנה הקפדה-

לתת לילד להבין שאנו מקבלים אותו כפי שהוא.

אנו רק מביעים אי שביעות רצון בהתייחס למעשיו והתנהגותו, ומכוונים אותו כיצד לשפרם. הורים שיצליחו להעביר לילדם את המסר הזה, וימתחו ביקורת רק על המעשים של הילדים, ולא עליהם אישית, יוכלו להיות בטוחים יותר שהילד לא יפגע ולא ירגיש דחוי, על אף ולמרות הביקורת.

רגע חושבים

הרב יוחאי אוהיון

משפטי התורה

הוא יצא רותח וכבר מבטיח לעצמו שהפעם אבל הפעם... 'שלום' הראיה שלי מטושטשת ואיני רואה מאומה. טוב 'ראיה מינורית כרונית' חיוה הרופא את דעתו, אין לנו טיפול עבורך, קח 100 ₪. הציץ הצעיר והבחין כי קיבל שטר של 20 ₪ בלבד. ומיד הרים את קולו בזעקה 'גנב' עליתי עליך! 'מושלם' אמר הרופא, הטיפול הצליח ראייתך שבה אליך, את הכסף בבקשה...

"שופטים ושוטרים תיתן לך בכל שעריך וכו' ושפטו את העם משפט צדק". משפטי התורה הם האמיתיים והותיקים ביותר, ואף אם יבואו כמה משפטנים צעירים וינסו את כוחם- כח הערכאות, אף אנו נאמר להם כי המשפט האמיתי הוא משפט התורה בלבד, כי נְתַנָּה מי שלו האדרת והותיקות- מחי עולמים היודע את נבכי הנשמה ואין מי שישוה לו. מי שאין לו סבלנות מפסיד, אבל השומע בקול מלך מלכי המלכים מרויח בכפל כפליים.

הרב יוחאי אוהיון מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות כנסו לאתרנו

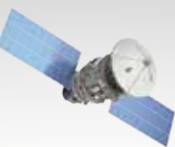
על דלת הכניסה של הרופא הותיק התנוסס שלט "הטיפול עולה 50 ₪, אם אין תוצאות אנו מחזירים 100 ₪.

עובר אורח צעיר וממולח קרא את הכתוב והחליט שזו ההזדמנות להרויח כמה שקלים. נכנס לקליניקה ואמר 'שלום איבדתי את חוש הטעם שלי'. שב אמר הרופא, ו'אתה' פנה לעוזרו, הבא את התרופה מקופסא 18 ותן לפציינט 3 טיפות. 'גועל נפש' זעק הצעיר לאחר ששתה את התרופה, זה דלק! 'מצוין' השיב הרופא, חוש הטעם חזר אליך, תשלום בבקשה.

שילם והבטיח כי עוד ישיב להם מנה אחת אפיים. אמר ועשה, למחרת שב ותינה את צרתו שהזיכרון שלו בגד בו, ואינו זוכר דבר. אהה' 'שכחה כרונית', סח הרופא. שב ונראה, הוסיף ופנה לעוזרו 'לך הבא את התרופה מקופסא 18 ותן לפציינט 3 טיפות. הלו' דוקטור טיפשוך שכמוך, שם זה הדלק כבר הבאת לי את זה אתמול. 'מצוין' קרא הרופא כמנצח, הזכרון שלך חזר, את התשלום בבקשה.

מרן הרש"צ הרב **יצחק יוסף** שליט"א
בכל מוצאי שבת
בשעה 21:30

"המשכילים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים כנוכבים לעולם ועד"

(דניאל פרק י"ב פסוק ג')

ערוץ הלוויין דר וסוהרת. לוויין יוטלסאט 7A. תדר 12529 .S.R. 01480 H.

הרה"ג **יא'אור גלזר**
שליט"א
בכל יום חמישי
בשעה 22:15

הרה"ג **ראובן אלבו**
שליט"א
בכל יום חמישי
בשעה 21:00

הרה"ג **דניאל זר**
שליט"א
בכל יום רביעי
בשעה 22:00

הרה"ג **אייל עמרמי**
שליט"א
בכל יום שני
בשעה 19:30

הרה"ג המקובל **בניהו שמואלי**
שליט"א
בכל יום ראשון
בשעה 21:00

ניתן לצפות בדרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א באתרנו Rabenu.com